

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **M. R., zastúpeného advokátom JUDr. E. V.**, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici, odbor poriadkovej polície**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. KRP-55-5/PP-2008 zo dňa 31. júla 2008 a č. KRP-55-2/PP-2008 zo dňa 12. júna 2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 S 149/2008-31 zo dňa 26. novembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 S 149/2008-31 zo dňa 26. novembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom č.k. 23 S 149/2008-31 zo dňa 26. novembra 2008 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. KRP-55-2/PP-2008 zo dňa 12. júna 2008; týmto rozsudkom zároveň podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRP-55-5/PP-2008 zo dňa 31. júla 2008 spolu s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Z. zo dňa 1. apríla 2008 o vydaní zbrojného preukazu č. X. na dobu platnosti do 29. decembra 2008 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutím žalovaného č. KRP-55-2/PP-2008 zo dňa 12. júna 2008 bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Z. č. ORP-455/PP-OD-2008 zo dňa 13. mája 2008, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobcu zo 4. apríla 2008 o vydanie nového zbrojného preukazu podľa § 24 ods. 2 v spojení s § 16 písm. d/ zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného (ďalej len zákon č. 190/2003 Z.z.) z dôvodu, že žalobcu nemožno považovať za bezúhonného v zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 190/2003 Z.z.

Rozhodnutím žalovaného č. KRP-55-5/PP-2008 zo dňa 31. júla 2008 bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Z. vo veci vydania zbrojného preukazu č. X. s dobou platnosti do 29. decembra 2008 namiesto odcudzeného zbrojného preukazu č. X.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. **KRP-55-2/PP-2008 zo dňa 12. júna 2008** je nedôvodná. Policajný útvar rozhodol o žiadosti žiadateľa o vydanie nového zbrojného preukazu zo dňa 4. apríla 2008. Podľa názoru krajského súdu sú rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného v súlade so zákonom, nakoľko žiadosti o vydanie nového zbrojného preukazu nebolo možné vyhovieť. Neboli splnené zákonné podmienky, a to existencia zbrojného preukazu, so skončením platnosti ktorého bola podaná žiadosť o vydanie nového zbrojného preukazu (§ 24 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z.). Pri vydávaní rozhodnutia správny orgán vychádzal zo skutočností, že žalobcovi bol vydaný zbrojný preukaz – duplikát – rozhodnutím zo dňa 1. apríla 2008. Žalobca toto rozhodnutie napadol odvolaním zo dňa 27. júna 2008; žalovaný svojím rozhodnutím zo dňa 31. júla 2008, č. KRP-55-5/PP-2008 odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. Rozhodnutie o vydaní zbrojného preukazu nadobudlo právoplatnosť 5. augusta 2008 a dňa 10. septembra 2008 bolo napadnuté žalobou na súde. Žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie č. KRP-55-2/PP-2008 dňa 12. júna 2008, t.j. v čase, keď ešte rozhodnutie o vydaní zbrojného preukazu – duplikátu zo dňa 1. apríla 2008 nebolo právoplatné. Z uvedeného vyplýva, že žiadosti o vydanie nového zbrojného preukazu postupom podľa § 24 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. nebolo možné vyhovieť pre nepreukázanie existencie platného zbrojného preukazu. Pokiaľ došlo k zamietnutiu žiadosti, rozhodnutie správneho orgánu je vecne správne, aj keď čiastočne z iných dôvodov ako uvádzal žalovaný. Rozhodovanie o vydaní nového zbrojného preukazu podľa § 24 zákona č. 190/2003 Z.z. je rozhodovaním o ďalšom vydaní zbrojného preukazu na nasledujúci čas po uplynutí doby platnosti predchádzajúceho zbrojného preukazu. Žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán správne posudzovali splnenie podmienok bezúhonnosti žalobcu podľa zákona o zbraniach a strelive na základe jeho žiadosti o vydanie nového zbrojného preukazu.

Krajský súd sa stotožnil so žalovaným, že žalobca nespĺňal podmienku bezúhonnosti pre vydanie zbrojného preukazu v zmysle § 16 písm. d/ v spojení s § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 190/2003 Z.z. Podľa § 19 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona

(v znení účinnom do 30.septembra 2009, pozn.) za bezúhonnú osobu sa na účely tohto zákona nepovažoval ten, kto bol právoplatne odsúdený za obzvlášť závažný úmyselný trestný čin alebo úmyselný trestný čin spáchaný so zbraňou. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5 T 145/02 zo dňa 24. januára 2003 právoplatne odsúdený za obzvlášť závažný úmyselný trestný čin podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona, § 9 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody podmienene na dva roky so skúšobnou dobou do 24. januára 2005. Bolo tiež preukázané, že došlo k zahladeniu odsúdenia, keďže páchatel' sa v skúšobnej dobe osvedčil a v zmysle § 60 ods. 4 Trestného zákona sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený (rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5 T 145/02 zo dňa 28. apríla 2005). Krajský súd sa stotožnil so stanoviskom žalovaného, že zahladienie odsúdenia je pre posudzovanie bezúhonnosti podľa § 19 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona bezvýznamné a nemožno naň prihliadať. V prípade, ak žiadateľ bol právoplatne odsúdený za obzvlášť závažný úmyselný trestný čin alebo úmyselný trestný čin so zbraňou, natrvalo stratil podmienku bezúhonnosti. Aj keď Trestný zákon v ustanovení § 60 ods. 4 ustanovuje, že pri zahladení odsúdenia sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený, táto zásada je prelomená v zákone o zbraniach a streľive.

Zrušenie rozhodnutia žalovaného č. **KRP-55-5/PP-2008 zo dňa 31. júla 2008** a vrátenie veci na ďalšie konanie krajský súd odôvodnil tým, že správny orgán nesprávne kvalifikoval predmetnú žiadosť ako žiadosť o vydanie duplikátu za odcudzený zbrojný preukaz postupom podľa § 25 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z.z. Zo žiadosti žalobcu zo dňa 19. marca 2008 vyplýva, že žiadal o vydanie zbrojného preukazu v intenciách zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26 Sp 10/2007 zo dňa 17. decembra 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.marca 2008. Poukázal na to, že krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici rozhodnutím č. KRP-11-112/PP-2006 zo dňa 16. augusta 2006 zrušilo rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Zvolen vo veci vydania zbrojného preukazu č. X. zo dňa 29. decembra 2003 (toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. PPZ-721/ODE-2006 zo dňa 19.októbra 2006). V dôsledku tejto skutočnosti krajský súd nepovažoval rozhodnutie policajného útvaru a žalovaného o vydanie duplikátu zbrojného preukazu za odcudzený zbrojný preukaz za správne, keďže zbrojný preukaz v dôsledku jeho zrušenia v mimoodvolacom konaní neexistuje. Vzhľadom na to, že došlo k zrušeniu rozhodnutia o vydaní zbrojného preukazu zo dňa 29. decembra 2003, nemožno v dôsledku straty takéhoto zbrojného preukazu vydať jeho duplikát.

Krajský súd ďalej uviedol, že v ďalšom konaní je potrebné opätovne rozhodnúť o pôvodnej žiadosti žalobcu z 3. decembra 2003, o ktorej doteraz nebolo rozhodnuté; navyiac bola podaná ďalšia žiadosť zo dňa 19. marca 2008. V ďalšom konaní bude úlohou správneho orgánu posúdiť obidve žiadosti, tieto vyhodnotiť a rozhodnúť o nich. Javí sa, že žiadosť z 19. marca 2008 je v podstate žiadosťou o pokračovanie v konaní ohľadom pôvodnej žiadosti z 3. decembra 2003.

Proti tomuto rozsudku (do všetkých troch výrokov) podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok krajského súdu zmeniť a zrušiť rozhodnutia žalovaného č. KRP-55-2/PP-2008 zo dňa 12. júna 2008 a č. KRP-55-5/PP-2008 zo dňa 31. júla 2008; uplatnil si náhradu trov konania. Žalobca sa stotožnil s rozhodnutím krajského súdu len v jednom bode, a to že žalobca v čase podania prvej žiadosti z 3. decembra 2003 nesplnil zákonnú podmienku bezúhonnosti na vydanie zbrojného preukazu podľa zákona č. 246/2003 Z.z. Neskôr túto bezúhonnosť nadobudol 24. januára 2005. Zákon č. 190/2003 Z.z. *expressis verbis* neustanovuje, že ustanovenie Trestného zákona vzťahujúce sa na zahľadanie odsúdenia podmieneného trestu, sa na žiadateľa o nový zbrojný preukaz nevzťahuje. Zákon v ustanovení § 19 ods. 1 písm. a/ stanovuje, že za bezúhonnú sa nepovažuje osoba právoplatne odsúdená za úmyselný trestný čin.

Žalobca v odvolaní poukázal na to, že rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5 T 145/02 nadobudol právoplatnosť dňa 24. januára 2003 a zákon č. 190/2003 Z.z. nadobudol účinnosť 1. januára 2004. Správne orgány preto retroaktívne použili nový právny predpis na právne relevantnú skutočnosť, ktorá nastala pred jeho účinnosťou. Preto je takýto postup a výklad predpisu (zákona č. 190/2003 Z.z.) neprípustný a neústavný. Vo veci už bolo raz právoplatne rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 26 Sp 10/2007 zo dňa 17. decembra 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 6. marca 2008. Od 1. januára 2004 nebol žalobca odsúdený. Výklad o nepravej retroaktivite podaný správnym orgánom je neprijateľný, lebo je v rozpore s čl. 1 a čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V novom zákone o zbraniach a strelive nie je ustanovenie, ktoré by umožňovalo prehodnotenie predtým založených právnych vzťahov. Krajský súd vyslovil prelomenie jedného zákona druhým zákonom rovnakej právnej sily bez výkladu, ktorý musí byť v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že aj keď krajský súd zrušil v druhom výroku rozhodnutie žalovaného č. KRP-55-5/PP-2008 zo dňa 31. júla 2008 a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o vydaní zbrojného preukazu č. X. zo dňa 1. apríla 2008, po preštudovaní odôvodnenia rozsudku si osvojil právny názor krajského súdu o tom, že v dôsledku zrušenia zbrojného preukazu v mimoodvolacom konaní tento zbrojný preukaz neexistuje a nemožno vydať jeho duplikát podľa § 25 ods. 2 zákona o zbraniach a strelive. Už v čase vydania zbrojného preukazu dňa 29. decembra 2003 podľa vtedy platného a účinného zákona č. 246/1993 Z.z. o zbraniach a strelive došlo k porušeniu zákona, nakoľko v zmysle § 9 ods. 1 citovaného zákona žalobca nebol ani v tomto čase osobou bezúhonnou. Právny zástupca žalobcu v žalobe neuviedol žiadne nové skutočnosti týkajúce sa napadnutých rozhodnutí, ku ktorým by sa žalovaný podrobne nevyjadril v odôvodneniach napadnutých rozhodnutí, resp. vo vyjadreniach k žalobám.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je vo výrokoch vecne správny. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 27. januára 2010 (§ 156 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk (§ 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa zameril na namietané porušenie zásady zákazu retroaktívneho pôsobenia zákona č. 190/2003 Z.z. na právne skutočnosti, ktoré vznikli pred jeho účinnosťou a s tým spojené posúdenie bezúhonnosti žalobcu na účely zákona o zbraniach a strelive.

Pre súd je rozhodujúci skutkový a naň aplikovaný právny stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia žalovaného v poslednom stupni (§ 250i ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku). Ide o preskúmanie právoplatných rozhodnutí orgánov verejnej správy podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Bezúhonnosť žalobcu bola v predmetnej právnej veci posudzovaná podľa dvoch zákonov o zbraniach a strelive:

1/ podľa zákona č. 246/1993 Z.z. účinného do 31. decembra 2003, ktorý bol zrušený zákonom č. 190/2003 Z.z.,

2/ podľa zákona č. 190/2003 Z.z. účinného od 1. januára 2004.

Ad 1/ Bezúhonnosť žalobcu v súvislosti s jeho žiadosťou zo dňa 3. decembra 2003 o vydanie zbrojného preukazu na poľovné účely bola posudzovaná podľa zákona č. 246/1993 Z.z. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 písm. a/ zákona č. 246/1993 Z.z. sa za bezúhonného nepovažoval ten, kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný obzvlášť závažný trestný čin (§ 41 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.). Žalobca bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5 T 145/02 zo dňa 24. januára 2003 právoplatne odsúdený za obzvlášť závažný úmyselný trestný čin podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. d/, § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na trest odňatia slobody podmienene na dva roky so skúšobnou dobou do 24. januára 2005. Žalobca podal žiadosť o vydanie zbrojného preukazu na poľovné účely dňa 3. decembra 2003, a teda v čase podania žiadosti nebol bezúhonný. Rovnako sa za bezúhonného nepovažoval v čase rozhodovania o vydaní zbrojného preukazu – 29. decembra 2003 (kedy bol žalobcovi vydaný zbrojný preukaz č. X.), 5. marca 2007 (zamietnutie žiadosti z 3. decembra 2003 o vydanie zbrojného preukazu z dôvodu nedostatku bezúhonnosti žalobcu podľa § 9 ods. 1 písm. a/ zákona č. 246/1993 Z.z.).

Zákon č. 246/1993 Z.z. pri spáchaní obzvlášť závažného úmyselného trestného činu (§ 9 ods. 1 písm. a/) nerozlišoval medzi podmienčným alebo nepodmienčným

odsúdením za obzvlášť závažný úmyselný trestný čin. Rovnako bolo právne irelevantné, či sa žalobca osvedčil alebo neosvedčil v skúšobnej dobe. Samotné odsúdenie páchatel'a za obzvlášť závažný úmyselný trestný čin znamenalo podľa tohto zákona trvalú stratu bezúhonnosti. Osvedčenie sa je právne relevantné pri úmyselných trestných činoch, ak bol páchatel' odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody a od zahladenia odsúdenia neuplynulo desať rokov (§ 9 ods. 1 písm. b/) a pri úmyselných trestných činoch, za ktorý páchatel'ovi nebol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, alebo bol právoplatne odsúdený za trestný čin spáchaný z nebanlivosti so zbraňou a od zahladenia odsúdenia neuplynulo päť rokov (§ 9 ods. 1 písm. c/).

Záver Krajského súdu v Banskej Bystrici, že zahladenie odsúdenia je pre posudzovanie bezúhonnosti podľa § 9 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona bezvýznamné a nemožno naň prihliadať (či už pri rozhodovaní dňa 29. decembra 2003 alebo 5. marca 2007), a že žalobca nespĺňal podmienku bezúhonnosti podľa § 9 ods. 1 zákona č. 246/1993 Z.z., je správny.

Správny je aj záver krajského súdu, že žalovaný nemal posúdiť žiadosť žalobcu z 19. marca 2008 ako žiadosť o vydanie duplikátu za odcudzený zbrojný preukaz, nakoľko v mimoodvolacom konaní rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici č. KRP-11-112/PP-2006 zo dňa 16. augusta 2006 bolo zrušené rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Zvolen vo veci vydania zbrojného preukazu č. X. zo dňa 29. decembra 2003 z dôvodu absencie bezúhonnosti žalobcu; teda zbrojný preukaz č. X. v čase konania o žiadosti zo dňa 19. marca 2008 neexistoval, a preto nebolo možné zaň vydať duplikát. Krajský súd správne uzavrel, že v ďalšom konaní bude potrebné rozhodnúť o pôvodnej žiadosti žalobcu zo dňa 3. decembra 2003, nakoľko o nej nebolo doposiaľ rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 S 149/2008-31 zo dňa 26. novembra 2008 v časti, v ktorej podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRP-55-5/PP-2008 z 31. júla 2008 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Zvolene z 1. apríla 2008 o vydaní zbrojného preukazu č. X. na dobu platnosti do 29. decembra 2008 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Ad 2/ Posúdenie bezúhonnosti žalobcu podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 190/2003 Z.z. v znení účinnom do 30. septembra 2009 na základe žiadosti žalobcu zo dňa 4. apríla 2008 o vydanie nového zbrojného preukazu.

Zákon č. 190/2003 Z. z. účinný od 1. januára 2004 v porovnaní so zákonom č. 246/1993 Z.z. sprísnil podmienky režimu držania zbrane a súčasne zaviedol aj zmenu posúdenia právnych skutočností vyplývajúcich z predchádzajúceho predpisu v prípade rozporu s novými podmienkami. Účel takéhoto sprísnenia režimu držania zbrane vychádzal zo zvýšeného záujmu spoločnosti na permanentnej ochrane

práv a právom chránených záujmov každého jednotlivca, najmä práva na život, na ochranu zdravia a majetku, ako aj nezasahovania do chránených ekosystémov alebo iných zložiek prírody a zákonodarca ho premietol do definície bezúhonnosti, spoľahlivosti osoby a do obsahu jednotlivých povinností držiteľa zbrojného preukazu

Zákon č. 190/2003 Z.z. v ustanovení § 19 ods. 1 v znení účinnom do 30. septembra 2009 upravoval podmienky bezúhonnosti žiadateľa o vydanie zbrojného preukazu nasledovne: za bezúhonnú osobu sa na účely tohto zákona nepovažoval ten, kto bol:

- a) právoplatne odsúdený za obzvlášť závažný úmyselný trestný čin a úmyselný trestný čin spáchaný so zbraňou,
- b) právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody a od zahľadania odsúdenia neuplynulo desať rokov alebo
- c) právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, za ktorý mu nebol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, alebo bol právoplatne odsúdený za trestný čin spáchaný z nedbanlivosti so zbraňou a od zahľadania odsúdenia neuplynulo päť rokov.

Zo štruktúry takto formulovaného ustanovenia vyplýva, že v prípade pod písm. a/ stačila na to, aby sa osoba na účely zákona o strelných zbraniach a strelive nepovažovala za bezúhonnú, právna skutočnosť právoplatného odsúdenia za obzvlášť závažný úmyselný trestný čin alebo za úmyselný trestný čin spáchaný so zbraňou. V prípade uvedenom v písm. b/ na to, aby sa osoba nepovažovala za bezúhonnú, bolo potrebné právoplatné odsúdenie za iný úmyselný trestný čin ako ten, ktorý bol uvedený v písm. a/ na nepodmienečný trest odňatia slobody, a k tomu ešte musela byť kumulatívne splnená podmienka, že od prípadného zahľadania odsúdenia neuplynulo desať rokov. Nakoniec podľa písm. c/ bezúhonným nebol ten, kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin (opäť iný ako úmyselný trestný čin uvedený v písm. a/) na iný trest ako nepodmienečný trest odňatia slobody, alebo bol právoplatne odsúdený za trestný čin spáchaný z nedbanlivosti so zbraňou, a súčasne v týchto prípadoch neuplynulo od zahľadania odsúdenia päť rokov.

Zakotvením inštitútu bezúhonnosti v zákone č. 190/2003 Z.z. zákonodarca zamýšľal vylúčiť v čo najväčšej miere riziko zneužitia zbraní. Toto riziko je obzvlášť vysoké pri osobách, ktoré sa dopustili protiprávnych deliktov (osobitne trestných činov) s použitím zbrane. Preto pre posudzovanie spôsobilosti fyzickej osoby na získanie zbrojného preukazu bolo najzávažnejším druhom protiprávneho konania spáchanie obzvlášť závažného úmyselného trestného činu alebo úmyselného trestného činu so zbraňou, pretože ide o spoločensky najnebezpečnejšie formy trestnej činnosti. Z uvedených dôvodov pri trestných činoch uvedených v § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 190/2003 Z.z. nezohrávala pri zisťovaní bezúhonnosti žiadnu úlohu tá skutočnosť, či odsúdenie za takéto trestné činy bolo zahladené alebo nie, a ak bolo zahladené, tak kedy. Zahladenie odsúdenia malo význam pri posudzovaní bezúhonnosti z hľadiska ustanovení § 19 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ zákona, nie však písm. a/ (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 274/07-13

z 11. októbra 2007). Zmyslom takejto právnej úpravy (ratione legis) bolo, aby osoba, ktorá bola odsúdená za trestný čin spáchaný podľa písm. a/, nemohla získať zbrojný preukaz po celú dobu svojho života (dôvodová správa k zákonu č. 190/2003 Z.z., www.nrsr.sk).

Trestné činy uvedené v písm. b/ a písm. c/ boli na účely posudzovania spôsobilosti fyzickej osoby byť držiteľom zbrojného preukazu menej závažnými formami protiprávneho konania, a preto ak po právoplatnom odsúdení za tieto trestné činy došlo k zahladeniu odsúdenia a od zahladienia odsúdenia uplynula určená doba, podmienka bezúhonnosti sa bude považovať za splnenú, o túto situáciu však v predmetnej právnej veci nejde.

Z pohľadu zákona č. 190/2003 Z.z. sa žalobca dopustil najzávažnejšej formy protiprávneho konania, a preto nebolo právne významné, že bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody a že neskôr bolo jeho odsúdenie zahladené.

Zákon o zbraniach a streľive (č. 190/2003 Z.z.) vo svojich ustanoveniach zo svojej pôsobnosti nevylúčil skutočnosti, ktoré vznikli pred jeho účinnosťou; napr. právoplatné odsúdenie za obzvlášť závažný úmyselný trestný čin. Podstatnou skutočnosťou nie je skutočnosť, kedy bol žalobca právoplatne odsúdený za obzvlášť závažný trestný čin – t.j. pred účinnosťou alebo po účinnosti zákona č. 190/2003 Z.z. – ale či, ak vôbec, bol niekedy za uvedený trestný čin právoplatne odsúdený. S tým korešpondovala aj zákonná povinnosť Policajného zboru vyžiadať na preukázanie bezúhonnosti a spoľahlivosti žiadateľa odpis z registra trestov a nie len výpis z registra trestov (§ 19 ods. 3, § 72 ods. 4 zákona o zbraniach a streľive). V prípade žalobcu teda nedošlo k retroaktívnemu použitiu zákona č. 190/2003 Z.z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že konajúce správne orgány a krajský súd správne vyložili predmetné právne normy a správne ich aj aplikovali na konkrétny prípad.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 S 149/2008-31 zo dňa 26. novembra 2008 v časti, v ktorej zamietol žalobu žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. KRP-55-2/PP-2008 zo dňa 12. júna 2008, potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Na margo veci Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č.k. PL. ÚS 15/06-95 z 20.mája 2009 vyslovil nesúlad (okrem iných) ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a), b) a c), § 19 ods. 3 zákona č. 190/2003 Z. z. s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 prvou vetou a čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 35 ods. 1 a čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky. Nález bol publikovaný v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 382/2009 Z.z. dňa 1. októbra 2009. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky strácajú časti zákona č. 190/2003 Z. z. účinnosť. Dotknuté ustanovenia zákona č. 190/2003 Z.z. boli následne novelizované zákonom č. 440/2009 Z.z. s účinnosťou od 1. novembra 2009.

S účinnosťou od 1. novembra 2009 ustanovenie § 19 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. znie:

Za bezúhonnú osobu sa na účely tohto zákona, okrem osoby, ktorej odsúdenie bolo zahladené, nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za

a) úmyselný trestný čin proti životu a zdraviu podľa druhej časti prvej hlavy Trestného zákona, trestný čin proti slobode a ľudskej dôstojnosti podľa druhej časti druhej hlavy Trestného zákona okrem trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Trestného zákona, trestného činu porušovania tajomstva prepravovaných správ podľa § 196 až 198 Trestného zákona, trestného činu súlože medzi príbuznými podľa § 203 Trestného zákona, úmyselný trestný čin všeobecne nebezpečný podľa druhej časti šiestej hlavy prvého dielu Trestného zákona, trestný čin proti republike podľa druhej časti siedmej hlavy Trestného zákona, trestný čin proti výkonu právomoci orgánu verejnej moci podľa druhej časti ôsmej hlavy prvého dielu Trestného zákona, trestný čin proti brannosti podľa druhej časti desiatej hlavy prvého dielu Trestného zákona, úmyselný trestný čin proti službe v ozbrojených silách podľa druhej časti desiatej hlavy tretieho dielu Trestného zákona, trestný čin proti obrane vlasti podľa druhej časti desiatej hlavy štvrtého dielu Trestného zákona, úmyselný trestný čin vojenský podľa druhej časti jedenástej hlavy Trestného zákona, trestný čin proti mieru a ľudskosti alebo trestný čin terorizmu a extrémizmu podľa druhej časti dvanástej hlavy prvého dielu Trestného zákona, trestný čin vojnový podľa druhej časti dvanástej hlavy druhého dielu Trestného zákona, trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 a 5 Trestného zákona, trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, trestný čin pytliactva podľa § 310 Trestného zákona, trestný čin násilného prekročenia štátnej hranice podľa § 354 Trestného zákona, trestný čin prevádzachstva podľa § 355 a 356 Trestného zákona, trestný čin vzbury väzňov podľa § 358 Trestného zákona, trestný čin násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 Trestného zákona, trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona, trestný čin opilstva podľa § 363 Trestného zákona alebo trestný čin týrania zvierat podľa § 378 Trestného zákona, alebo

b) iný trestný čin, ako je uvedený v písmene a), ak bol trestný čin spáchaný so zbraňou podľa Trestného zákona,¹⁹⁾ spáchaný násilím,^{19a)} hrozbou bezprostredného násilia, hrozbou inej ťažkej ujmy alebo spáchaný s použitím nátlaku.^{19b)}

Podľa ustanovenia § 41b ods. 2 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov právoplatné rozhodnutia vydané v občianskoprávnom alebo správnom konaní na základe právneho predpisu, ktorý celkom, sčasti alebo v niektorom ustanovení stratil účinnosť, zostávajú nedotknuté; povinnosti uložené takýmito rozhodnutiami nemožno nútene vymáhať. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 41b ods. 2 zákona o ústavnom súde uvedený nález č.k. PL. ÚS 15/06-95 z 20.mája 2009 nepredstavuje dôvod zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRP-55-2/PP-2008 zo dňa 12.júna 2008, nakoľko toto správne konanie bolo právoplatne skončené; právoplatné rozhodnutie sa však nevykoná. Žalobcovi nič nebráni, aby podal novú žiadosť o vydanie zbrojného preukazu, pri ktorej bude posudzovaná

otázka jeho bezúhonnosti podľa v súčasnosti účinného zákona o zbraniach a strelive (§ 19 ods. 1).

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 27. januára 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová